

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๖/๒๕๕๖

เรื่องพิจารณาที่ ต.๑๑/๒๕๕๖

วันที่ ๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

เรื่อง นายณรงค์ชัย ปัญญานนทชัย (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๑๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๔ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายณรงค์ชัย ปัญญานนทชัย (ผู้ร้อง) ได้ใช้สิทธิขอความเป็นธรรม โดยอ้างว่า สถานชนานุบาลกรุงเทพมหานครเปิดบริการรับจำนำสิ่งของแก่ประชาชนโดยใช้วิธีการคิดดอกเบี้ยตามพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๑๗ กล่าวคือ การคิดดอกเบี้ยของผู้รับจำนำสำหรับกรณีที่ไม่ครบเดือน ถ้าไม่เกินสิบห้าวันให้คิดเป็นครึ่งเดือน ถ้าเกินสิบห้าวันให้คิดเป็นหนึ่งเดือน เศษของหนึ่งสตก้าให้ปัดทิ้ง ซึ่งผู้ร้องเห็นว่าการคิดดอกเบี้ยดังกล่าวนี้เป็นการเอารัดเอาเปรียบและสร้างความไม่เป็นธรรมต่อประชาชนซึ่งต้องจ่ายค่าดอกเบี้ยเพิ่มโดยไม่ได้ใช้บริการจำนำสิ่งของต่อแต่อย่างใด จึงควรคิดดอกเบี้ยโดยการปัดเศษของวันทิ้งหรือไม่ก็ควรคิดดอกเบี้ยตามวันที่เป็นจริง อีกทั้งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๔ (๑) (๒) และ (๕) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินนโยบายเศรษฐกิจอย่างเป็นธรรมและคุ้มครองผู้บริโภค ผู้ร้องจึงเห็นว่าการคิดดอกเบี้ยตามพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๑๗ ดังกล่าวข้างต้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๔ ทั้งนี้ ผู้ร้องได้ใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคสอง แล้ว กล่าวคือ ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อศาลปกครองกลางตามคดีหมายเลขแดงที่ ๔๑๕/๒๕๕๖

- ๒ -

ซึ่งศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำฟ้อง เนื่องจากไม่อยู่ในอำนาจที่ศาลปกครองจะรับไว้พิจารณา พิพากษาหรือมีคำสั่งและกรณีไม่ต้องด้วยเงื่อนไขที่ต้องส่งข้อโต้แย้งไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณา วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ และผู้ร้องได้ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน ซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินได้วินิจฉัยให้ยุติการพิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าวและแจ้งให้ผู้ร้องทราบแล้ว ตามหนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินด่วนที่สุด ที่ ผผ ๐๗/๓๕๘ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๖

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า พระราชบัญญัติโรรับจำนำ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๑๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๔ หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์และ เงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ ที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำ คำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ ที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง กำหนดว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ ไม่อาจใช้สิทธิ โดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญ”

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ที่จะใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ได้นั้น ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

(๑) ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้อันสืบเนื่องมาจาก บทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(๒) บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

(๓) ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามคำร้องนี้เป็นกรณีที่ผู้ร้องได้ใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ได้ยื่นคำร้องต่อศาลปกครองกลาง ซึ่งศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำร้อง และใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ (๑) ยื่นเรื่องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน ซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินได้วินิจฉัยให้ยุติการพิจารณาเรื่องดังกล่าว หากแต่ผู้ร้องยังไม่ได้ใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแต่อย่างใด กรณีจึงยังไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคสอง และข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคสอง อีกทั้งตามคำร้องไม่ปรากฏว่าผู้ร้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้อันสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายอย่างไร ประการใด คำร้องของผู้ร้องจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

นายจรูญ อมหลวง
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ปฏิบัติหน้าที่
ประธานที่ประชุมคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(คำสั่งที่ ๓๖/๒๕๕๖)

(Signature)

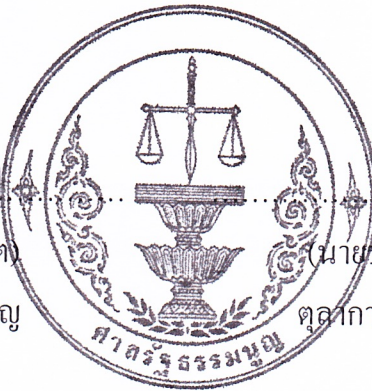
(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายอุดมศักดิ์ นิตินนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ